

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 373

гр. Стара Загора, 11.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
А. Д. А.ов

като разгледа докладваното от А. Д. А.ов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500163 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 т.1 от ГПК от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Подадена е частна жалба от Д. А. К., ЕГН- *****, с адрес: с. Е., ***, действаща чрез пълномощника си адв. А. М., срещу определение № 271/13.02.2026 г. по гр. д. № 508/2026 г. на Районен съд – Казанлък, с което е производството по делото е прекратено като недопустимо.

В частната жалба се излагат оплаквания, че обжалваното определение е неправилно и се претендира неговата отмяна и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

След обсъждане на становището на страната и материалите по делото съдът намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

Частната жалба е редовна, т.к. отговаря на законовите изисквания за съдържание и приложения, и е допустима, т.к. е подадена от правно-легитимирано лице, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, в законоустановения срок за обжалване.

Гр.д.№ 508/2026 г. по описа на Районен съд - Казанлък е образувано по молба на Д. А. К. срещу В. К. Н., ЕГН – *****, с адрес: с. Е., ***, с която молителката претендира предоставяне на защита срещу извършено на 07.02.2026 г. от ответницата спрямо нея домашно насилие.

Излага твърдения, че извършеният спрямо нея акт следва да бъде квалифициран като акт на домашно насилие, т.к. ответницата В. К. Н. е живяла на съпружески начала със сина ѝ А.И.Г., който през 2020 г. продал на В. К. Н. няколко недвижими имота, сред които и имот, находящ се на адрес : с. Е., ***, върху който В. К. Н. учредила в полза на Д. А. К. пожизнено право на ползване.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е приел молбата за недопустима, т.к. ответницата не попада в кръга от лица, спрямо които могат да се приложат мерки за защита от домашно насилие, и е прекратил производството по делото.

Постановеното от Районен съд – Казанлък определение е правилно, а частната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Разпоредбата на чл.2 от ЗЗДН предвижда като критерий, на който следва да отговаря молителя, за да има качеството на пострадал от домашно насилие, наличието на родствена връзка, наличието на семейна връзка, фактическо съпружеско съжителство или интимна връзка, или наличието на минала/-ло такава/-ова семейна връзка, фактическо съпружеско съжителство или интимна връзка.

В допълнителните разпоредби на закона е дадена легална дефиниция единствено на понятието интимна връзка, и съгласно изложените в молбата на Д. А. К. твърдения, такава не е налице между нея и ответницата и не е имало минала такава връзка.

При липсата на легални дефиниции в ЗЗДН на понятията родствена връзка, семейна връзка и фактическо съпружеско съжителство, съдържанието им следва да бъде изведено от утвърдените в семейното право дефиниции.

От тълкуването на чл.1 на Семейния кодекс следва извод, че семейна връзка между две лица, следва да е основана на брак, родство и осиновяване, както и настойничество и попечителство.

Този извод се подкрепя и от историческото тълкуване на закона при съпоставка с отменената със Семейния кодекс от 1968 г. глава II на Закона за лицата и семейството – „Семейство“.

Заявените от молителката обстоятелства, касаещи наличието на бивше фактическо съпружеско съжителство между сина ѝ и ответницата не обуславят наличието на родствена връзка, която може да бъде по сватовство,

но за възникването на такава се изисква наличието на сключен действащ или прекратен брак между В. К. Н. и А.И.Г..

Наличието на възникнали в резултат на фактическото съпругеско съжителство между В. К. Н. и А.И.Г. имуществени отношения между молителката и ответницата не обуславят качеството на Д. А. К. на лице, което може да търси защита от домашно насилие, извършено от В. К. Н..

Именно с оглед на това не е налице и хипотезата на чл.3, т.9 от ЗЗДН, регламентираща срещу кое лице може да се търси защита от домашно насилие.

Ответницата не е нито роднина по права линия на Д. А. К., нито нейна роднина по съребрена линия до четвърта степен включително, нито е лице, което се намира или е било във фактическо съпругеско съжителство или в интимна връзка с нея.

Ето защо не са налице предвидените в ЗЗДН хипотези, при които евентуално извършеното от В. К. Н. срещу Д. А. К. насилие попада в приложното поле на този специален закон.

Относно разноските в настоящото производство:

Не са налице процесуалните предпоставки за присъждане на разноски.

Относно обжалваемостта на настоящият съдебен акт:

На основание чл.274, ал.4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване, т.к. съдебният акт, чиято отмяна се претендира, е изключен по силата на чл.17, ал.6 от ЗЗДН от обхвата на касационния контрол.

По изложените съображения и на основание чл.278, ал.4 от ГПК и чл.271, ал.1, пр.1-во от ГПК Окръжен съд - Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 271/13.02.2026 г. по гр. д. № 508/2026 г. на Районен съд – Казанлък.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____